

עמ"י 4961/02/14 - עופר פרץ נגד משטרת ישראל - תחנת אילת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

04 פברואר 2014

עמ"י 4961-02-14 פרץ נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת נחמה נצר	העורר
עופר פרץ	נגד
משטרת ישראל - תחנת אילת	המשיבה

נוכחים:

העורר וב"כ עוה"ד קופרמן

נציג המשטרה - רס"מ וואליד אבו רביע - מתחנת ערד ומופיע בשם משטרת אילת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר שהוגש אמש על החלטה של בית משפט השלום באילת, בפניו באה בקשת מעצר שניה, במסגרתה, נתבקש להוסיף ולהחזיק את העורר במעצר למשך 4 ימים נוספים.

אין חולק כי העורר עצור מאז 30.1.14, כאשר החשד המיוחס לו הינו ייצוא, ייבוא ומסחר בסמים מסוכנים לצד החזקה לסמים שלא לצריכה עצמית ובנוסף קשירת קשר לביצוע פשע.

על פי הטענה, העורר ביחד עם אחר, שאף מעצרו נתבקש, קשרו ביניהם, לסחור בחומר החשוד כסם.

בית משפט קמא, נדרש, כאמור, ביום 31.1.14 לבקשה להאריך מעצרו של העורר ובית המשפט ראה לנכון להיעתר לבקשה תוך שציון את העובדה כי מאחר וזהותו של החומר שנתפס אינה ידועה ולצורך בירור הדבר יש להעביר החומר

עמוד 1

החשוד כסם מסוכן לבדיקת מעבדה ובהינתן כי מועד הדין הינו בפתח חופשת סוף השבוע, ראה הוא לנכון להאריך מעצרו של העורר עד ליום 3.2.14.

במסגרת ההחלטה, ציין בית משפט קמא, כי מצופה שבמסגרת בקשת מעצר שניה, ככל שתבוא, תציג היחידה החוקרת, ולו אינדיקציה ראשונית כי אכן מדובר בסם מסוכן.

אין חולק, כי בדיון שהתקיים אתמול, בבית משפט קמא, לא הוצגה לא אינדיקציה וכל שכן חוות דעת, לא ראשונית ולא אחרת, אשר יכולה לשפוך אור על מהותו ומאפייניו של החומר החשוד כסם.

בדיון היום, הציג בפני נציג משטרת ערד, אשר מופיע לבקשת משטרת אילת את תיק החקירה וניתן בהחלט לומר כי עד לרגע זה אין בתיק החקירה אמירה של מומחה לדבר, אשר יכול להעיד או להצהיר, כי אכן מדובר בחומר החשוד כסם מסוכן. נכון כי ישנן אמירות של החוקרים כי קיימת אפשרות שהחומר שנתפס, הוא מסוג נייס גיא, אך בכל הכבוד, המדובר בסוגייה, שהיא עניין למומחיות ובוודאי אמירות של חורר משטרת בכיר ככל שיהיה אינן חלף חוות דעת מומחה של מומחה, או למצער אינדיקציה ראשונית היכולה לאשש החשד הסביר כי מדובר אכן בחומר שהחזקה בו נאסרה על פי דין.

לא מיותר לציין גם כי החומר שעל פי הטענה הינו סם מסוכן, לא נתפס בכליו של העורר, לא על גופו, ובוודאי לא בנכס שהיה בשליטתו. שכן, המדובר בחומר אשר נמצא ארוז בשקיות, כאשר השקיות נמצאו בתא מטען, של רכב שהינו בבעלות אדם אחר, שאמנם הוא מכרו של העורר, ואמנם, העורר פגש בו, ואין חולק כי הן העורר והן המכר, נמצאו בזירה בעת שהגיעו בלשים על פי מידע מודיעיני וביקשו כי תא המטען יפתח ועת נפתח תא המטען, נמצאו און שקיות שחורות, אשר כאמור הכילו על פי הטענה סם מסוכן מסוג "נייס גי".

במצב דברים זה, נראה, כי מעבר לספק לגבי האפשרות לייחס לעורר החזקה קרונסטרוקטיבית של הסם המסוכן, הרי שיש להרהר בקול, האם נכון ומוצדק להמשיך ולשלול חירותו של אדם מקום בו אותו אדם, מצוי במעצר רצוף מאז ה-30.1.14, וגם נכון לרגע זה, אין כל וודאות לומר כי המדובר בסם מסוכן.

עוד יש להרהר הכיצד יכול היה בית משפט קמא, לומר בהחלטתו, כי מצא קיומו של חשד סביר לפיו העורר עבר את העבירות המיוחסות לו בשעה שהעבירות המיוחסות, הן כאמור, סחר בסם מסוכן וקשירת קשר לביצוע אותה פעולת סחר, כאשר כאמור, לא היתה בפני בית משפט גם לא בהארכת המעצר השניה, כל אינדיקציה על פיה ניתן היה לומר כי אכן החומר שנתפס הינו סם מסוכן, זאת מבלי לתת את הדעת לכך שכאמור, החומר האמור, לא נתפס לא על גופו, לא בכליו ולא על חפץ שהיה נתון לשליטתו של העורר ולכל היותר, תיתכן טענה כי הגעתו לאותו מפגש עם המכר, לא היתה מסיבות תמימות אלא מתוך ניסיון לקשור קשר לסחור באותו חומר.

כשאלו הם פני הדברים, איני סבורה כי ניתן להותיר את החלטת בית משפט על כנה וכי בנסיבות שנוצרו, דהיינו בהעדר אינדיקציה למהותו של החומר, צריך היה בית משפט קמא, לבחון אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

ראוי גם להדגיש כי בבוא היום, ככל שתתקבל חוות דעת של מעבדה מוסמכת, אשר תלמד על מהותו ומאפייניו של החומר, וככל שיתברר כי מדובר בסם מסוכן, הרי ברור שהגשת כתב אישום, כנגד העורר, ככל שכך יחליטו גופי התביעה כך לעשות, היא כשלעצמה מקימה עילה חדשה, לבקש לעצור את העורר במסגרת כתב האישום ככל שיוגש נגדו, ואיני סבורה כי ראוי היה להותיר את העורר במעצר עד לברור זהותו של החומר, במיוחד, כאשר גם ברגע זה, אין כל אמירה של הגוף המוסמך, קרי, של המעבדה, מתי להערכתה ניתן יהיה להצביע על מאפייניו או על זהותו של החומר החשוד כסם.

על כן, בדעתי, לפנות לבחון את החלופה המוצעת.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ד, 04/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הואיל ובמסגרת החלטתי בערר, כמפורט לעיל, סברתי כי ניתן לשקול אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר, ביקש ב"כ העורר לשחרר את העורר לבית בו הוא מתגורר ביחד עם בת זוגו, לפיקוחה ולהשגחתה. בת הזוג, הגב' גלית בן אביב, התייצבה והביעה נכונות והסכמה לעשות כן.

בנסיבות אלו, הנני להורות כי בהתקיים כל התנאים כדלקמן ניתן יהיה לשחרר את העורר ממעצר:

1. יופקד ערבון כספי בסך של 5,000 ₪.
2. תיחתם התחייבות עצמית של העורר בסכום של 10,000 ₪ וכן תיחתם ערבות צד ג' של הגב' בן אביב בסכום של 7,500 ₪.
3. העורר ישוחרר לביתו, ברח' בת שבע כצנלסון, 29, בת"א. שם ימצא הוא בתנאים השוללים לחלוטין את יכולתו לצאת מהבית, זולת לצורך התייצבות להמשך הליכי חקירה ו/או שפיטה במסגרת הליך זה,

עמוד 3

כאשר בכל יציאה ויציאה, כאמור, ילווה העורר באמצעות הערבה לו.

4. תוקף הגבלות אלו הינו למשך 10 ימים מעת השחרור.

ברור כי אם במהלך התקופה האמורה, תבוא בקשה בפני כל בית משפט מוסמך להאריך תוקף ההגבלות ו/או למעצר העורר לרגל הגשת כתב אישום נגדו, ככל שיוגש, הרי משאיתו מועד שבו תינתן ההחלטה, יפוג תוקפן של ההגבלות שנקבעו בהחלטה זו.

5. למשך 30 יום מהיום, ככל שלא ייקבע אחרת, וככל שלא יקבע אחרת על ידי כל בית משפט מוסמך, ייאסר על העורר לקיים כל קשר מכל מין וסוג שהוא עם המעורב האחר ועם אשתו, אשר נחקרו במסגרת הליך זה.

6. נרשמה הצהרת ב"כ העורר כי אין בעובדת שחרורו של העורר במסגרת הערר משום בסיס לטענה בדבר שיהוי, מניעות, ככל שבבוא היום, יידרש בית משפט מוסמך לבקשה למעצר של העורר על רקע הגשת כתב אישום נגדו במסגרת הליך חקירתי זה.

7. יירשם כי זימונו של העורר להמשך חקירה ו/או התייצבות להליכי שפיטה ייעשו באמצעות התקשרות לבת זוגו בנייד מספר 0542247795 .

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ד, 04/02/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת